

Beste bezoeker,

Oef! De bomen en struiken in het arboretum halen opgelucht adem na deze vreselijk droge zomer; elke regenbui is welkom nu. Hier en daar komen er al planten in herfstmodus want de stress van de droogte versnelt dit proces. Jammer genoeg niet steeds met mooie kleuren tot gevolg maar vaak met bruin blad of kale twijgen. Laat je dat niet afleiden van al het moois dat er zeker nog te ontdekken valt. Deze fiche brengt je alvast langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie, en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10.

Geniet ervan!

- 1: *Lagerstroemia x egolfii* 'Muskogee':** Wat een aparte bloemen heeft deze plant! Het maaltteken in de naam geeft aan dat het om een kruising gaat: in dit geval tussen de Indische *Lagerstroemia indica* en de Japanse *L. fauriei*. De geslachtsnaam eert Magnus von Lagerstroem (1691-1759), een Zweedse botanist en directeur van de Zweeds Oost-Indische Compagnie én vriend van Carl Linnaeus. 'Muskogee' (ook de naam van een Indianenstam) is een selectie van het Nationaal arboretum van Washington D.C.. De struik is vaak meerstammig met afschilferende stam, een lange bloeiperiode en mooie herfstverkleuring: wat wil je nog meer. De lichtroze bloemen in terminale bloeiwijzen lijken wel van crêpepapier met hun gekreukte bloemblaadjes.
- 2: *Liquidambar styraciflua* 'Gum Ball':** De Amberboom komt uit Noord-Amerika en wordt makkelijk 20 m hoog. Zijn rechtopgaande stam is vaak diep gegroefd. Oudere takken vertonen typische kurklijsten. Als je het blad kneust komt de onmiskenbare geur van storax vrij. Gom uit de bladeren werd vroeger gebruikt voor kauwgom en schoensmeer. De bladeren die wat aan een esdoornblad doen denken verkleuren prachtig in de herfst. Deze Amerikaanse selectie 'Gum Ball' heeft zijn naam niet gestolen want hij heeft een compacte bolronde vorm en kleurt mooi oranje-rood, geel en paars in het najaar.
- 3: *Quercus bicolor*:** De Tweekleurige eik tref je van nature aan op vochtige plaatsen in het noordoosten van Noord-Amerika. Voor een eik wordt hij niet zo groot: ongeveer 20 meter. De onderste takken hangen duidelijk af. Het bovenste deel van het grote, papierachtige blad is ondiep gelobd. De bovenkant is glimmend groen in de zomer. Aan de onderkant is het blad grijsgroen tot grijswit fluweelzacht behaard. Dit is mooi zichtbaar als de wind in de bladeren speelt. De herfstkleur is oranjebruin tot rood.
- 4: *Styrax japonicus*:** Deze boom uit Japan en Korea tref je niet vaak aan in parken of tuinen. En toch zou hij er zeker niet misstaan: kijk wat een mooie brede kruin met laaghangende, sierlijk uitwaaijende takken hij maakt. En wat een mooie gedrongen, kronkelige stam! De bladeren lijken wel een staartje te hebben met hun lange bladtip en de grappige grijsgroene, ronde vruchtjes hebben net een hoedje op. In het voorjaar is de boom bovendien rijkelijk getooid met witte, bengelende, klokvormige bloemen.
- 5: *Euonymus planipes* 'Sancho':** Gelukkig wegen de vruchten van deze rijkelijk dragende Kardinaalsmuts niet zo veel anders zou dit struikje zwaar doorbuigen onder hun gewicht. De jonge, groene twijgen contrasteren mooi met de donkerrode vruchten en oranje zaadrok van de zaden. De bladeren van deze Scandinavische selectie verkleuren dofrood. De plant blijft ook wat compacter dan de soort en is dus geschikt voor veel tuinen.
- 6: *Betula grossa*:** Deze Japanse berk verkleurt net als zijn Amerikaanse tegenhanger *Betula lenta* prachtig goudgeel in de herfst. De bladeren zijn grof gezaagd en hebben geprononceerde nerven waardoor ze wat aan Haagbeuk doen denken. De oranjebruine schors met het karakteristieke streepjespatroon veroorzaakt door de horizontaal gerekte lenticellen, heeft dan weer wat weg van kerselaars: vandaar de Engelse naam Japanese cherry birch.
- 7: *Juglans ailanthifolia*:** De Japanse walnoot heeft net als de Hemelboom (*Ailanthus*) 0.5 tot 1 m lange geveerde bladeren en vandaar dus zijn soortepitheton *ailanthifolia*. Hij ontwikkelt een ronde kroon die tot 20 m breed kan zijn waardoor hij wel wat ruimte nodig heeft om ten volle uit te kunnen groeien. De jonge twijgen zijn dicht bezet met klierhaartjes die later afvallen. Ook de bolsters van de vruchten zijn kleverig behaard maar dit exemplaar is nog te jong om vruchten te dragen. De noten (botanisch spreken we van steenvruchten) zouden erg lekker en wat zoet zijn.
- 8: Artoispaviljoen:** De naam verwijst naar de familie Artois, de vroegere eigenaars van het domein van Wespelaar. Het gebouw is geïnspireerd op het oude onthaalpaviljoen dat langs het kanaal Leuven-Mechelen stond. De foto's aan de muur vertellen het verhaal van het ontstaan en de evolutie van het arboretum.
- 9: *Ginkgo biloba* 'Autumn Gold':** De waaiervormige bladeren met unieke nervatuur van *Ginkgo* kan je onmogelijk verwarren met die van een ander geslacht. Deze selectie doet zijn naam alle eer aan met zijn schitterende, goudgele bladverkleuring. *Ginkgo biloba* wordt beschouwd als een levend fossiel omdat het de enige overgebleven soort is van zowel het geslacht *Ginkgo* als de familie Ginkgoaceae. In China en Japan is het een heilige boom.
- 10: *Crataegus macracantha*:** Deze meidoorn uit het noordoosten van de Verenigde Staten en zuidoost Canada wordt wel eens toegepast als veekering. Dat hoeft je niet te verbazen als je de tot 6 cm lange gevaarlijk scherpe doornen ontdekt! Hij draagt nu knikkergrote felrode vruchten die 2 tot 3 zaden herbergen. Net als bij de Appel en de Lijsterbes gaat het om een pitvrucht. Het geslacht *Crataegus* behoort net als *Sorbus* en *Malus* tot de Rozenfamilie (Rosaceae).